9 Απριλίου 2015

Τι λεβεντιά είχαν οι Άγιοι (Άγιος Παΐσιος)

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Γέροντα, σκέφτομαι ότι, αν έβλεπα τον τροχό της Αγίας Αικατερίνης, θα πέθαινα από τόν φόβο μου! – Άμα πέθαινες, πρίν σε ανεβάσουν στον τροχό, καλά θά ήταν θά ήταν ευλογία άπό τόν Θεό.

Άλλα άν τυχόν ανέβαινες εκεί καί δυσκολευόσουν, εκείνο θά ήταν το βάσανο. Οί Μάρτυρες είχαν καλή διάθεση, βοηθούσε καί ό Χριστός καί άντεχαν στους πόνους.

Τί αγάπη είχαν οί άγιοι Μάρτυρες γιά τόν Χριστό, τί λεβεντιά!

Ή Αγία Σολομονή μέ τά επτά παιδιά της[1], ενας-ενας, μαρτύρησαν όλοι. Ό Άγιος Λογγΐνος[2] έκανε τραπέζι σ' αυτούς πού πήγαν νά τόν συλλάβουν καί τους φιλοξένησε.

Εκείνοι βιάζονταν νά τους δείξη ποιος είναι ό Λογγϊνος, γιά νά τόν αποκεφαλίσουν καί εκείνος τους έλεγε: «Θά σας τόν δείξω!». Όταν τους είπε ότι είναι ό ίδιος, εκείνοι δίστασαν, άλλα ό Άγιος Λογγϊνος τους παρακάλεσε νά εκτελέσουν την εντολή πού είχαν, καί έτσι τόν αποκεφάλισαν.

Καί ό Άγιος Γεδεών ό Καρακαλληνός[3] τί καρτερία είχε! «Πάρτε το χέρι, είπε στους δήμιους, πάρτε καί το πόδι, πάρτε καί τήν μύτη. Γιά νά μην τά πολυλογώ,

πάρτε τα όλα!». Φοβερό!
Άλλα, γιά νά φθάση ό άνθρωπος σ' αυτό το σημείο, πρέπει νά μην άγαπάη τόν εαυτό του και νά άγαπάη
τόν Θεό. Ή μητέρα μπαίνει μέσα στην φωτιά, γιά νά σώση το παιδί της. Επειδή ή αγάπη της είναι ισχυρότερη από το κάψιμο της φωτιάς, δεν καταλαβαίνει πόνο.
Ή αγάπη γιά το παιδί της σκεπάζει τόν πόνο. Πόσο μάλλον ή αγάπη γιά τόν Χριστό!
Γιά τόν Άγιο πού προχωρεί στο μαρτύριο, ή αγάπη του γιά τόν Χριστό είναι ανώτερη άπό τόν πόνο, γι' αυτό και τόν εξουδετερώνει. Το μαχαίρι του δημίου το ένιωθαν οι Μάρτυρες γλυκύτερο και άπό τό δοξάρι τοϋ βιολιού.
Όταν φούντωση ή αγάπη γιά τόν Χριστό, τότε τό μαρτύριο είναι πανηγύρι· ή φωτιά ανακουφίζει καλύτερα άπό λουτρό, γιατί τό κάψιμο χάνεται άπό τό κάψιμο της θείας αγάπης. Τό γδάρσιμο είναι χαΐδεμα.
Ό θείος έρωτας παίρνει τήν καρδιά, παίρνει και τό μυαλό, καί τρελλαίνεται ό άνθρωπος. Δεν καταλαβαίνει ούτε πόνο ούτε τίποτε, γιατί ο νους του είναι στον Χριστό καί πλημμυρίζει ή καρδιά του άπό χαρά.
Πόσοι Άγιοι πήγαιναν στό μαρτύριο καί ένιωθαν τέτοια χαρά, λες καί πήγαιναν σέ πανηγύρι! Ό Άγιος Ιγνάτιος[4] έτρεχε στό μαρτύριο και φώναζε: «Αφήστε με νά μαρτυρήσω, αφήστε με νά με φάνε τά θηρία».
Τήν χαρά πού ένιωθε εκείνος δεν τήν αισθάνεται ούτε ένας νεαρός ερωτευμένος πού λέει: «Θέλω αυτήν νά παντρευτώ καί δεν υπολογίζω κανέναν, ούτε μάνα ούτε πατέρα». Άπό τήν τρέλλα τοϋ ερωτευμένου μεγαλύτερη ήταν ή «τρέλλα» τοϋ Αγίου Ιγνατίου.
Όλοι οι Άγιοι αγωνίσθηκαν γιά τήν αγάπη τοϋ Χριστού. Οι άγιοι Μάρτυρες έχυσαν τό αίμα τους, οι Όσιοι Πατέρες έχυσαν ιδρώτες καί δάκρυα, έκαναν πνευματικά πειράματα στον εαυτό τους, σάν καλοί βοτανολόγοι, ταλαιπωρήθηκαν οι ίδιοι άπό αγάπη προς τόν Θεό καί προς τήν εικόνα τοϋ Θεοΰ, τόν άνθρωπο, γιά νά μας αφήσουν τις πνευματικές τους συνταγές.
Έτσι προλαβαίνουμε το κακό ή θεραπεύουμε μια πνευματική αρρώστια μας καί αποκτάμε υγεία καί, εάν φιλοτιμηθούμε να τους μιμηθούμε στους αγώνες, μπορούμε ακόμη καί να αγιάσουμε.
Δεν συγκρίνονται, φυσικά, όλοι οι αγώνες τών Όσίων, οι νηστείες, οι αγρυπνίες κ.λπ., ούτε καί τα βασανιστήρια όλων τών αγίων Μαρτύρων μέ το Πάθος τού Κυρίου μας, διότι όλους τους βοηθούσε ό Χριστός θεϊκά, καί γλυκαίνονταν οι πόνοι τους από τήν μεγάλη Του αγάπη.
Στον εαυτό Του όμως ό Χριστός δεν χρησιμοποίησε καθόλου τήν θεϊκή Του δύναμη καί υπέφερε τον πολύ πόνο στο ευαίσθητο Σώμα Του από τήν πολλή αγάπη προς το πλάσμα Του.
Αυτήν τήν αγάπη τού Χριστού προς τον άνθρωπο εάν αισθανθή κανείς, τότε μόνο θά είναι καί εσωτερικά πραγματικά άνθρωπος.

Αλλιώς θά είναι πιο αναίσθητος καί από τά δημιουργήματα τού Θεού, αφού ό ήλιος αισθάνθηκε το Πάθος τού Κυρίου καί σκοτείνιασε, γιατί δέν άντεχε νά το βλέπη. Ή γη, καί αυτή τρόμαξε, όταν το είδε.
Οι πέτρες, καί αυτές κομματιάσθηκαν. Οι τάφοι, καί αυτοί σείσθηκαν τόσο δυνατά, πού ξύπνησαν πολλούς κεκοιμημένους από χρόνια καί τους έβγαλαν έξω νά διαμαρτυρηθούν γιά τήν αχάριστη αυτή συμπεριφορά τών ανθρώπων προς τον Ευεργέτη καί Λυτρωτή τους Θεό.

1. Ή μνήμη τους εορτάζεται τήν 1η Αύγουστου.
2. Ή μνήμη του εορτάζεται στις 16 Όκτωβρίου.
3. Ή μνήμη του εορτάζεται στις 30 Δεκεμβρίου.
4. Ή μνήμη του εορτάζεται στις 20 Δεκεμβρίου.

Απόσπασμα από τις σελίδες 237 -239 του βιβλίου:

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ
ΛΟΓΟΙ Β΄
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ
ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ
«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ»
ΣΟΥΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πηγές: artoklasia.blogspot.ca– agapienxristou.blogspot.ca–anavaseis.blogspot.com